

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

ביצה דף כז.

השוחט את הבכור ואח"כ הראה את מומו לחכם מה הדין?

בדוקין שבעין - שמשננים	במומין שבגוף - שלא משננים ¹	
אסור	מותר בדיעבד	לר' יהודה
אסור	אסור - משום קנסא ²	לר' מאיר

ביצה דף כז:

בהמה³ שמתה בשבת או ביו"ט האם אפשר לתת אותה לכלבים?

בהיתה מסוכנת בביה"ש	בהיתה בריאה בין השמשות		
לגירסא דידן: מותר ⁴ לגירסת רש"י: אסור ⁵	אסור - דאית ליה מוקצה	לר' יהודה	
מותר	אסור ⁶	למר בר אמימר משם רבא	לר' שמעון
מותר	מותר - דלית ליה מוקצה	למר בריה דר"י משם רבא	

¹ כלומר, שאינם משננים אחר מיתת הבהמה להראות כמום קבוע, אבל במומים המשננים לכו"ע לא מהני, דיתכן שהיה מום עובר שאין מתירים על גביו, ולאחר מיתה נראה כמום קבוע.

² דסבר דגזרינן מומין שבגוף אטו מומין שבעין.

³ והיינו בהמת חולין, דבהמת קדשים הכל מודים שאסורה, כיון שאי אפשר ליתנה לכלבים אלא צריך לקובריה.

⁴ הכי גרסינן לפנינו בסוף סוגיין: "במסוכנת ודברי הכל" - והיינו שאפי"ר יהודה מודה במסוכנת שמותרת כיון שדעתו עליה לתת אותה לכלבים דידוע שעתידה למות.

⁵ רש"י גורס "הכא במאי עסקינן במסוכנת", והיינו שר"ש התיר רק במסוכנת אליבא דמר בר אמימר (שסובר שבבריאה גם ר"ש מודה שאסור).

⁶ אף דלית ליה לר"ש מוקצה הכא מודה כיון שלא היה דעתו עליה בביה"ש.